

MELDING TIL BARNEVERTJENESTEN

1. HVEM GJELDER BEKYMNINGEN?		
BARNETS navn (etternavn, fornavn):	Fødselsnummer/ DUFnummer	Kjønn ☐ Gutt ☐ Jente
Adresse	Telefon - Privat: - Mobil:	Språk
Nasjonalitet	Statsborgerskap	Behov for tolk ☐ Ja ☐ Nei

MORS navn (etternavn, fornavn)	Fødselsnummer / DUFnummer
Adresse	Telefon - Privat: - Jobb: - Mobil:
Nasjonalitet	Statsborgerskap
Språk	Behov for tolk ☐ Ja ☐ Nei

FARS navn (etternavn, fornavn)	Fødselsnummer / DUFnummer
Adresse	Telefon - Privat: - Jobb: - Mobil:
	Statsborgerskap

Språk	Behov for tolk ☐ Ja ☐ Nei
--------------	--

2. HVA GJELDER BEKYMNINGEN?	
☐ Barnets atferd ☐ Seksuelle overgrep ☐ Fysisk mishandling av barnet ☐ Rusmisbruk	☐ Foreldrenes psykiske helse ☐ Vold i hjemmet ☐ Mangler ved foreldrenes oppfølging ☐ Annet:
Hvis bekymringen gjelder mistanke om seksuelle overgrep/fysisk mishandling av barnet, skal dette diskuteres med barnevernet før man sender melding.	

3. FAKTA OG BESKRIVELSER AV BEKYMNINGEN

4. ER DET / HAR DET VÆRT OPPFØLGING INNENFOR VIRKSOMHETENS RAMMER? HAR DISSE FØRT FRAM?	
☐ Ja ☐ Nei	Hvilke:

5. HAR MELDER KJENNSKAP TIL OM BARNET OG/ELLER FAMILIEN HAR KONTAKT MED ANDRE DELER AV HJELPEAPPARATET?	
☐ Ja ☐ Nei	Hvilke:

6. ER BARNET/FORELDRENE INFORMERT OM BEKYMNINGEN?	
☐	Ja
☐ Nei	

7. HVA MENER BARNET/FORELDRE OM MELDERS BEKYMRING?

Sted og dato: _____

Offentlig melder: Navn:

Adresse:

Telefon:

Privat melder: Navn

Adresse

Telefon

Anonym

VIKTIG hvis du ønsker å være anonym. **IKKE** fyll inn navn, adresse eller telefonnummer. Det er også viktig å huske at det som blir skrevet i bekymringsmeldingen har foreldrene tilgang til å se.

Retningslinjer ved utfylling av skjema for bekymringsmelding

Hvem har meldeplikt?

Alle offentlig ansatte, samt en rekke yrkesutøvere med profesjonsbestemt taushetsplikt, har plikt til å gi opplysninger til barnevernet når det er grunn til å tro at et barn blir utsatt for mishandling, andre former for alvorlig omsorgssvikt eller når et barn har vist vedvarende alvorlige adferdsvansker.

Opplysningsplikten følger av lov om Barneverntjenester § 6-4 og av tilsvarende bestemmelser i andre lover. Opplysningsplikten innebærer en plikt til å melde fra til den kommunale barneverntjenesten av eget tiltak ved alvorlig bekymring og er et selvstendig og personlig ansvar.

Privatpersoner har et moralsk ansvar for å melde fra, men ikke et juridisk ansvar, slik offentlig ansatte har.

Avvergelsesplikt

Alle offentlige ansatte har taushetsplikt. Brudd på taushetsplikten kan medføre straffeansvar, men *avvergelsesplikten og opplysningsplikten er lovlige unntak* som går foran taushetsplikten. Dersom man på meldetidspunktet hadde grunn til å tro, eller holdt det for mer sannsynlig, at barnet var i fare, kan man ikke straffes for brudd på taushetsplikten selv om det senere viser seg at man tok feil.

Avvergelsesplikten er i likhet med opplysningsplikten en selvstendig og individuell plikt til å handle av eget tiltak. Hver enkelt må selv foreta en skjønnsmessig vurdering av faren for overgrep. Den som forsettelig unnlater å oppfylle avvergelsesplikten, kan straffes med bøter eller fengsel. De avveininger man gjør, bør derfor nedtegnes skriftlig

Avverging kan skje ved *anmeldelse til politiet eller på annen måte, for eksempel ved melding til barnevernet*. Melding til barnevernet kan således være tilstrekkelig både for å oppfylle opplysningsplikten og avvergeplikten. Er faren akutt, kan det være nødvendig både med melding til barnevernet og anmeldelse til politiet. Politiet har ansvar for å stanse alle former for kriminell virksomhet og kan for eksempel inndra pass for å hindre utreise fra landet.

Generell informasjon ved bekymring

Du kan melde fra når du:

- opplever at et barn/ ungdom ikke har det bra
- er bekymret for at barn ikke får dekket sine behov for omsorg, trygghet, mat eller stell
- er bekymret for at et barn er uten tilsyn av voksne og virker skremt og engstelig
- er bekymret for at foreldre har rusproblemer/ psykiske problemer
- er bekymret for at foreldre har mistet styringen over barnet sitt
- har mistanke om at et barn blir utsatt for fysisk/psykisk mishandling eller seksuelle overgrep
- er sterkt bekymret for barnet ditt

Dersom man er usikker på om man bør melde en sak, kan man drøfte den (om ønskelig uten å nevne sitt eget eller noen andres navn) med barnevernet på telefon, eller ved å gjøre avtale om møte. Drøftinger kan være både anonyme og med foreldre tilstede. Barneverntjenesten ved mottak, kan også bistå med veiledning til både private og offentlige instanser uten at det er opprettet undersøkelsessak.

Det er barnevernets oppgave å gjennomføre undersøkelser i saken. Det er altså en *bekymring* som skal meldes, man trenger ikke å ha bevis og det skal ikke gjøres egne undersøkelser.

Ved mistanke om vold og/eller seksuelle overgrep, kjønnslemlestelse eller tvangsgifte skal som hovedregel foreldre ikke informeres før man sender bekymringsmelding. Ved slike bekymringer bes

melder om å ta kontakt med barneverntjenesten ved mottak for drøfting og eventuelt vurdering av sakens alvorlighetsgrad.

Veiledning til utfylling av skjema

Tips til innhold i meldingen

- Vær konkret og detaljert. Jo bedre informasjon meldingen inneholder, jo lettere er det å følge den opp.
- Bruk gjerne eksempler.
- Bekymringsmeldingen bør inneholde informasjon om både barn og foresatte, eventuelt andre forhold som er relevante. **Barneverntjenesten kan kun undersøke ut ifra de opplysninger som fremkommer av bekymringsmeldingen.**
- Ikke trekk egne konklusjoner. Som melder skal du si fra om hva du observerer. Det er barnevernets og eventuelt politiets oppgave å avgjøre hva som skjer videre i saken.
- Det er ikke nødvendig å bruke fagterminologi. Fortell med egne ord hva du har sett/hørt/observert.
- Beskriv hvor lenge du eventuelt har observert det du er bekymret for.